

DÜŞÜNÜYORUM DA...

Ecz. Haluk TARIM

Ağrı'nın Eleşkirt ilçesindeki eczane eczacılığı günlerimi hatırlıyorum.

İçemde yaşayan insanlar, doktorların açmış oldukları ecza dolabında bulunan ilaç çeşidi oranında tedavi olabiliyorlardı.

Eczaneyi açmam ecza dolabı gelirlerinde maddi bir kayıp meydana getirdiğinde doktorlarda pek memnuniyet oluşturmadı. Üstelik bu memnuniyetsizliklerini muayenahanelerin kapatılacağı tehdidiyle hastalara yansıttılar. Bu işin yanlış olduğuna bölge halkını inandırabilmem için önce eczacının kim olduğunu, ne iş yaptığını anlatabilmem gerekiyordu ki bunu da ancak kendimi kültürel ve mesleki açıdan yenileyerek ve eczanemin başında beyaz önlüğümlle bulunarak başarabilirdim.

Nitekim böylesi bir çaba sonucu, başarı sağlamam uzun sürmedi. Bu kısa zamandaki başarıyı tesis eden en önemli etkenler arasında meslek sevgim, insan sevgim ve eczacılık mesleğine duyduğum sorumluluğun bulunması sayılabilir.

Beyaz önlüğümlle sürekli eczanede idim ve küçük de olsa bir laboratuvarım vardı. İlçeye yeni atanan doktorlar da insana, mesleklerine ve mesleğine saygılıydılar. Eczacıdan başka hiç kimsenin ilaç veremeyeceğini, üstelik sadece raftan alıp hastaya vermenin eczacılık mesleği olmadığını, majistral reçete yapması gerektiğini biliyorlardı. Bu bilinçle majistral reçete yazıyorlar; ben de günlerimi banko arkası ve laboratuvar arasında mekik dokuyarak geçiriyordum. Şüphesiz işin en güzel yanı halk eczacının bakkal olmadığını, bir ekmeğe gibi bir ağrı kesici veya bir kutu şeker gibi bir antibiyotik satmadığını, ilacı gerektiğinde üreten, dozajını düzenleyen, kullanışını in ince ayrıntısına kadar anlatan insan ve meslek adamı olduğunu öğrenmişti.

Küçük bir çocuğa bir doktor resmi çiz desek, bize önlüklü boynunda stetoskopi olan genelde de gözlüklü bir insan resmi çizer. Gerçeği de budur, çünkü doktor stetoskopsuz, tansiyon aletsiz muayene yapmaz ki; yapmaya kalksa önce buna kendini inandıramaz. Eczacı da aynı şekilde reçetede ilaçları raftan alıp, doktorun yazdığı şekilde kullanışını yazıp hastaya vermeye kalk-

tımı, önce eczacılık yaptığını kendini inandırmaz. Eczacı, gerektiğinde laboratuvarında ilacı yapmalı, gerektiğinde de doktorun gözünden kaçan ilaç etkileşimlerine dikkat etmeli ve doktoru uyarıp reçeteyi hastaya zarar değil yarar veren bir araç haline dönüştürebilmelidir.

Merkez Heyetimizin, bugünkü programı dahilinde olan, "eczacının üretim yapması"nın ne kadar doğru bir hedef olduğunu geçmişteki pratikimle birleştirdimce anlıyorum.

Ama geçmişte beni sürekli olarak korkutan, kullandığımız prodüsimlerin kalite kontrolü yapıp yapılmadığıydı. Bütün meslektaşlarımın bu şüphe içinde olduklarını az çok tahmin edebiliyordum.

Ancak bugün TEB Merkez Heyetinin bu hedef doğrultusunda kurmuş olduğu Türk Eczacıları Vakfının ve buna bağlı olarak kurulan EGAS'ın (Eczane Gereçleri Anonim Şirketi) meslektaşlarımızın bu sorununu çözümlene inanıyorum. EGAS, eczacının eczanesinde kullandığı malzeme ve hammaddeyi kalite kontrolünü yaparak, daha ucuza temin etme gayreti içindedir ve yeni ortaklarıyla bu hedefe yaklaşmıştır.

Biz eczacıların destekleriyle buna en kısa zamanda ulaşacağına inanıyorum.

EGAS'ın % 33'lük hissesi Yardımlaşma Sandığının, % 34'lük hissesi Türk Eczacıları Vakfının, % 33'lük hisse de eczacı ortaklarıdır. Yani şirket hiçbir zaman tek elde toplanamaz.

EGAS bugün prodüsimleri piyasadan daha ucuza temin edip meslektaşlarımıza daha ucuz fiyatlarla, kalite kontrolü yapılmış olarak iletme çabasındadır. Çünkü olaya salt şirket karına katma düşüncesiyle yaklaşmamaktadır. Eczacılar için EGAS'a ortak olmak; piyasadan daha ucuza kalite kontrolü yapılmış prodüsimi alabilmek ve kardan pay alabilmektir.

Üretimsiz eczacılık mesleği düşünilemeyeceğine göre EGAS'ın çok kısa zamanda eczacılara en iyi hizmetle ulaşabileceği inancıyla meslek yaşamınızda başarılar dilerim.

TEB Merkez Heyeti Genel Saymanı